

ги нарича, нъ за растоянїята имъ нѣма
еще познаніе, и за това си простира рѣ-
цѣтъ да лови далечнытъ прѣдмѣты.

За гледането е потребно *вниманіе*, *воля*,
защото безъ вниманіе ный не виждаме
прѣдмѣтытъ, ако и да ни ся обърнѣтъ о-
читѣ къмъ тѣхъ. Дѣто ще каже, дѣтето
разглежда околнытъ нѣща, защото са съ-
будили въ него ума и волята. Колкото
повече са пробужда ума, толкосъ по-късъ
става съня. Отъ начало дѣтето са про-
бужда или само отъ гладъ, или отъ го-
лѣмъ шумъ, или отъ болѣсть; въ подыръ
еднѣхъ годинѣхъ то бива будно толкози врѣ-
ме, колкото и спи. Будното дѣте не мо-
же да бѣде отвѣнъ духовный животъ.

Еще на 6 мѣсеца дѣтето показва свои-
тъ душевны състоянїя, своитѣ ощущенїя
съ различни знакове. Таквызи сѣхъ знако-
ветѣ на радость, скръбъ, отвращеніе, гнѣвъ,
удоволствіе, нетърпеніе, желанїя. Когато
покажатъ на дѣтето нѣкое лѣскаво нѣщо
или го земѣтъ отъ земѣтъ, то показва
благодареніе, лицето му бива радостно и
движенїята му веселы. Дори гласа му бы-
ва радостливъ. Напротивъ дѣтето става